

FAIRUL CRISTIN

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul V. NO. 6

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.

15 Martie, 1937

Afară de Hristos, toate sunt gunoae!

de Jean Stănescu

„Dar lucrurile, cari pentru mine erau câștiguri, le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos. Ba, încă, și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El, am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos”.

Filip. 3, 7-8.

De ce sunt oamenii pe lume, „mico?”, întreabă Lenuța, într-o pe mama ei. Tăcere. Dacă ar întrebat-o pentru ce există pisica, câinele sau ciocanul, ar fi dat ce să-i răspundă.

Omul, este cea mai mare enigmă din lume. În limba indo-germană, cuvântul „om”, înseamnă: **adaptorul**. Mulți oameni însă, nu se gândesc: De unde vin? Pentru ce trăesc? Încotro merg? Sau se gândesc la aceste întrebări, trec cu ușurință peste ele și dau răspunsuri ciudate. Răspunsurile lor, pot fi numite cu un gur cuvânt adevărat:

GUNOAIE

De unde?... Omul e un animal perfecționat, care a străbătut în milioane de ani, nenumărate probe de transformare: celula, viermele, animale inferioare, maimuța, omul. Teoriile materialiste ale lui Haeckel și Darwin, au căzut de mult. Astăzi, e un adevăr științific bine stabilit, „chimia sumebină mii de organe și de mai 50 lei, dar nu poate crea nici o celulă cu viață proprie”. Până astăzi, omul n'a putut crea în laborator, nici o singură musculiță de care să se reproducă apoi.

Știu leschid prima filă a Bibliei și știu că ești cel mai frumos, cel mai mare (Complu răspuns la întrebarea: De unde ești? Vieța noastră își trage rădăcina din Dumnezeu. El, Negur, a creat viețile noastre,

și în trupurile noastre purtăm suflul din suflarea Lui.

„Pentru ce?... Răspunsurile la această a doua întrebare, se împart de obicei în două: „Trăesc ca să muncesc!”... „Munca e nobetea sufletului”, spune T. Carlyle, și „Cine nu muncește, să nu mănânce”, întărește Apostolul Pavel. E într'adevăr un simțământ de înălțare, să te știi un mic surub folositor, în marea mașinărie a omenirii; să știi că produci ceva folositor umanității.

Dar, trăește omul numai pentru ca să muncească? Numai munca singură, împlinește chemarea existenței noastre? Atunci, infirmul (întuit o vieță întreagă de patul suferinții, să nu aibă dreptul a se numi fericit?

În „Spovedaniile” lui L. Tolstoi, citesc:

„Am fost bogat. Am avut 24.000 ha. moșie, 300 cai, palate și bogății nenumărate. Am gustat gloria ca Goethe și Shakespeare. Am fost un om căsătorit, un bun soț și tată. Apoi, într-o zi, am văzut cum groază cum îmi fuge pământul de sub picioare. Eram pierdut! Sufletului îi trebuie mai mult decât îi poate da munca, pâinea, averea!”

„Trăesc ca să gust vieța!”... „Mănâncă, bea, râde și dormi — acestea sunt darurile pe cari ni le dau zeii, draga mea!”, scria o doamnă, prietenei sale mai tinere. Și atunci, oamenii beau până la fund paharul desfătărilor, până ce li se nimicesc puterile, până ce se văd ruinați.

Mult sărbătoritul și răsfațatul poet **Goethe** (1749—1832), scrie spre apusul vieții sale:

„Dacă aș aduna toate zilele cu adevărat fericite din viața mea, n'aș strânge nici patrușprezece zile la un loc!”

Solomon, înțeleptul, bogatul, o-

noratul, știe să scrie în formă dramatică în *Eclesiast*: „Toate sunt goană după vânt, o deșertăciune a deșertăciunilor!” Iar tristul său sfârșit, întărește acest adevăr.

Oamenii vor se pară fericiți. De aceea își pun pe față o mască a fericirii. Dar când le cade masca, atunci se vede cruda lor nefericire!

„Încotro?”... Ce-ai spune despre omul care se plimbă pe peronul gării, în sus și în jos, ziua întreagă, în timp ce zeci de trenuri sosesc și pleacă? Nu știe, sârmanul, încotro călătorește! Cei mai mulți oameni, cred că vor intra în cer așa cum sunt. E destul dacă poartă un nume de creștin și dacă e membrul unui cult creștin oarecare. Ca și când Dumnezeu ar avea nevoie de noi, ca să umple cerul! Ce rătăcire!

„Nu oricine-Mi zice „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci *celce face* voia Tatălui Meu, care este în ceruri!”

spune Domnul Isus.

„Bine, dar n'am făcut nimănui nici un rău! Sunt un om moral și religios! Sunt mai bun decât cutare!”, spun mulți în apărarea lor. De fapt, Satana n'are nimic împotriva, dacă ești religios, din moment ce împlinești voia Lui. Moralitatea noastră nu este altceva, decât un gunoi parfumat.

Pentru a intra în Împărăția cerurilor, trebuie să împlinim o mare condițiune: **Trebuie să ne naștem din nou!** Bestia din noi, trebuie să moară. Trebuie să trecem prin acea revoluție sufletească, prin acea prefacere temeinică spirituală, pe care o poate produce numai Duhul Sfânt atunci, când ne deschide ochii sufletului, încât vedem ticăloșia vieții noastre „bune”, „morale”, „religioase”.

(Continuare în pag. 6-a)

Farul Creștin

revistă religioasă

Anul V. No. 6 15 Martie 1937
Apare de două ori pe lună.

Abonamentul:
Pe an 50 lei, pe 6 luni 25 lei.
In străindătate dublu.

**Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.**

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.
Cășier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

DELA REDACȚIE

Cu acest număr al FARULUI expediem CALAUZA pe al doilea trimestru pentru toți ceice au abonat-o. Numărul acesta pe Aprilie, Mai și Iunie e foarte bogat. La fiecare lecțiune a școlii duminicale există o frumoasă ilustrație și întrebări. Iarși sunt 8 clișee-fotografii cari ajută a înțelegerea lecțiilor. Afară de aceasta sunt o mulțime de alte lucruri frumoase în CALAUZA. Ar trebui ca fiecare învățator și membru al școlii duminicale din țară s'o aibă. Ceice n'o au abonată, pot s'o aboneze cu 10 lei pe an sau s'o comande cu bucata. Costă 4 lei bucata, bani care trebuie trimiși înainte.

*

Nu uitați că tot celce ne trimite un abonament NOU capătă în data o carte frumoasă gratis.

*

Cereți FARUL, CALAUZA și MANA să le vindeți cu bucata. Odată cu primele numere, vi se expediază și sfaturile cu privire la felul cum să le vindeți. Incercați! Ajutați-ne!

*

Toți ceice ne trimit articole sau poezii pentru FARUL, sunt rugați să le scrie foarte citibil, — preferabil cu mașina, — pe o singură coală, cu rând cât se poate de rar. Manuscrisele, cari nu se publică, nu se înapoiază. Ceice doresc să le primească îndărăt, sunt rugați să ne trimită timbre de înapoiere.

*

Suntem gata să servim pe cititori cu orice fel de informațiuni. Inșă pentru chestiunile cari n'au legătură cu foile, vă rugăm să ne trimiteți mărci poștale de răspuns.

PĂRTĂȘIA ASCUNSĂ CU DUMNEZEU

Am vorbit mereu de starea noastră de saracie duhovnicească, de neîncredință, de căderi și de căderi chiar. Și cunoaștem și cauza: N'avem părtășie cu Dumnezeu.

Vrem să vorbim însă mai pe îndelete de această sfântă legătură clipă de clipă cu Dumnezeu. Dar pentru aceasta trebuie să știm cum să ajungem la ea, sau cum trebuie să ne obișnuim și chiar să știm să-I avem prezent pe Dumnezeu în fața... în noi. Să ajungem la înalta cinste dar și fericire de a-i simți persoana. Să prezentăm în neconștientă atingere cu noi... de a-L vedea... de a-L trăi.

Noi știm că părtășia vine pentru cel credincios dela rugăciune, deci este o stare a sa de rugăciune, adică de legătură comunicativă imediată, neîntreruptă și continuă cu Dumnezeu.

Starea aceasta de rugăciune a părtășiei n'are NEVOIE DE CUVINTE ÎNTOTDEUNA. Ba, de cele mai multe ori e tăcută, fără niciun cuvânt... ba chiar și fără gânduri uneori. E plină mai mult cu imagini, admirații și expresii de bucurii fante. Ajungi în starea că Dumnezeu te privește pe tine și tu pe El, că-I vorbești și-L asculți, te mângâie și-L slăvești, că vezi și simți cum îți sărută sufletul, iar tu, într'un chinul de bucurie nemărginită, uitând că ești om, intinzi larg, dumnezeiește, brațele credinței toie iubitoare, cu să-I cuprinzi ființa Sa plină de bunătate neconștientă de gând omenesc și să spui străpuns de fericire negustăită: „Tată”.

Și tocmai cum soarele se lasă cuprins într'un strop de rouă, așa și Dumnezeu se va lăsa cuprins de tine, frate, în inimă-ți curățată prin credință și iubire prin Har.

Dar pentru a ajunge aci, trebuie să o învățăm SĂ NE RUGĂM ÎN ASCUNS. Iar rugăciunea ascunsă este să stai de vorbă cu Dumnezeu când nu te vede nimeni... singur... desăvârșit de singur... cum spune El în Matei 6.6, într'un întreg ordin: Să intri în oădița ta, să intri ușor și să te rogi.

Deci ca să fim oameni ai rugăciunii, adevărați luptători, trebuie să între fiecare în odăița sa. Și Domnul s'a dus sus tocmai pentru aceasta, cu să ne pregătească odăi, cum spune El în Ev. Ioan 14.2.

Și cum cerul începe din inima noastră, cum tot El spune în Luca 17.21, noi avem în noi și înaintea noastră cerul, fiecare cu camerele și templul său unde slujește Isus în Duh.

Ce fericire e să stai în templu din chiar copilăria vieții tale creștinești, ca Samuel, Simion, Ana, Maria și alții mari credincioși și să nu mai pleci de acolo. Mereu stând prezent în fața Lui, El vorbin-

du-ți neîncetat și tu ascultându-L și trăindu-L tot neîncetat, cu drept ră-

Aici cunoaștem pe Dumnezeu cu vădat... îl gustăm, ne contopim pentru un timp și învățăm ființa a duhovnicească să-L dorească și să-L trăiească înaintea noastră pământiești, ca s'o în acest scop sau măcar să nu-i moară nici o piedică.

Și, pe măsură ce aceste gustări mai adevărate și mai prelungite, cu atât din noi, a încreșterii doritoare după stimulata de iubirea Lui ce devine ei, crește tot mai mult și devine tricipită, eternă.

Iată veșnicia pusă în noi, care ia trăiește o persoană aparte, superioară care noi suntem ca un mădular, se repede ca o pârțică din cerul im- albastru... fără sfârșit.

E Impărația lui Dumnezeu... Fericirea Bucurii deplină... Hristos în noi și El... E Tol.

Și atunci, fără a mai sta pe lă- mergând, lucrând, mâncând, tu e legătură necurmată cu El. Ești în stare de rugăciune.

Căci ești în prezența Sa... ești în și El în tine. Și atunci El merge, și ză, mândnă, vorbește prin tine.

Și iată cum rugăciunea ascunsă e adevărat ÎSVORUL VIEȚII DUMNEZIEȘTE AICI PE PĂMÂNT.

Dar de câte ori nu ne lipsim ca, sub motiv că N'AVEM TIMP, ne rugăm dimineața la școlare, la de prânz, sau de seara; când ple- drum ori când ne culcăm, credem isprăvit-o cu rugăciunea, cu preze- Că ne-am făcut datoria.

Cât ne înșelăm!... Căci noi nu s'o facem din datorie, ci din ne pentru noi, așa cum e necesar s cu capul în plin aer ca să respirăm să trăim. Și încă aer curat, ca trupul sănătos.

Rugăciunile nu trebuie să fie sociale de ochii lumii, sau chiar de Dumnezeu, ceva de mândrie... ci lit. Căci dacă n'avem timp pentru cuncea as-unsă, credeți că Dumnezeu va fi recunoscător pentru rugăci- i-o dăm în public? Și de creștină ar fi slujba ce i ccm în public, nu-L va mulțumi, că slujba sau viața aceasta, chi- tru un copil al lui Dumnezeu, s nymi creștină dar nu credincioasă cre ca tu, tot și în tot timpul, lui Dumnezeu.

Ești tu așa? De nu, caută se căl mai repede, căci viața la trec- murile sunt grele.

BAPTIȘTII DIN RUSIA COMUNISTĂ

avântare (scrisă de fr. V. Nepraș în
Biserica Baptistă din Bulv. Basarab 56
București și stenografiată de fr. L. Gre-
erov, student.

ratele V. Nepraș este conducătorul mi-
nii baptiste ruse și este venit acum
America.

Știe, că toți comuniștii sunt impo-
a lui Dumnezeu. Cei 20 ani de comu-
n în Rusia, se pot împărți în trei pe-
de. La început, ne-au dat libertate,
erau ocupați cu zdrobirea bisericii
doxe. În 1928, șurubul s'a strâns, iar
1932, suferințele fraților trec peste
ginile puterii de a îndura. Unii oai-
i, mai cred că acolo există o liber-
oarecare. În Rusia, bapțiștii și în-
re toți creștinii, nici nu se gândesc
libertate. Pentru ei, se pune chestia
lenței. Nici nu se cunoaște numărul
r omorîți. Am socotit numărul predi-
rilor uciși, și pot spune fără îndoială,
mai mult de jumătate din numărul lor
fost omorîți. Nu există nici un pre-
tor mai de seamă, care să mai fie
vii.

anul 1932, comuniștii au emis planul
inal. În programul lor, au pomenit
mai trei lucruri: partea economică,
socială și politică. Cunoșcând însă
lor pentru religie, era natural să
am și al patrulea punct din program,
religiei. N'am găsit însă nimic, nici
semn. După un an de corespondență,
aflat la Londra, că cineva din Ame-
are planul antireligios al comuniș-

n aflat că Dr. Buttler, rectorul uni-
ității din Columbia, a pus mâna pe
ul de cinci ani al ateismului. M'am
la dânsul, ca să obțin o copie. Mi-a
uit o deosebită putere sufletească ca
ot citi acel document. În 118 para-
e, despărțit în 5 capitole -- pentru
re an câte un capitol -- ei vorbesc
ai despre lupta contra religiei și to-
mărturisesc prin acel document, că
triva religiei nu se poate lupta! Ei
am poruncit creștinilor să tacă,
și se înmulțesc! Religia trebuie nîmi-
în 5 ani!" și spun că la data de 1
ie 1937, nu trebuie să mai fie nici
m în toată Rusia, care să pomeneas-
amele Domnului.

patru ani și jumătate, se lucrează
umicirea religiei, prin sistemul exi-
Noi am fost întotdeauna exilați,
și în timpul țarului. Era greu și
ci, dar cei mai mulți au rămas în
și după exil. Comuniștii, nu mai
et mulți în Siberia. Ei spun: „Pentru
edeapsa aceasta e prea blândă și a-
inecăpătanați religioși nu pot fi con-
... (citat din documentele comunis-

te). Puteți să vă închipuiți cum e exilul
în Oceanul Înghețat!

Am cunoscut un predicator la Pitts-
burg. El citise scrierile comuniste și i
s'au părut bune. I-am vorbit însă despre
practicile comuniste, cari sunt cumplite.
Prietenul meu fiind influențat, mi-a spus:
„Dacă se practică în Rusia numai jumă-
tate din ceea ce scriu aceste scrieri, tot
trebuie să fie bine!” Amicul meu a plecat
în Rusia ca să predice. A stat 7 luni în
închisoare, apoi a fost deportat în una
din insulele Oceanului Înghețat, la mun-
că grea. Acum, e singurul creștin care a
scăpat de acolo, fugind în Manciuco
(Stat independent la Nordul Chinei). De
acolo, mi-a scris toate peripețiile sale.
Scrisoarea lui are 364 pagini, scrise la
mașină. N'am putut citi mai mult de
20-30 pagini deodată, de teamă să nu
mi se rupă ceva în inimă. Imi scrie, că
toamna, când a ajuns acolo, au fost în
total 29.000 oameni în acea insulă; până
în primăvară, au murit 20 de mii de oa-
meni. Moartea lor a fost atât de îngro-
zitoare, încât nu v'o istorisesc, căci nu o
veți putea suporta. Dintre casele de ru-
găciune și edificiile bisericesti, 95% sunt
transformate în cafenele, magazine, cine-
matografe, muzee antireligioase, etc. Res-
tul a rămas numai în centrele mari nea-
tînse, ca să le vadă străinii.

Un prieten al meu din Rusia, a venit
în America, s'a pocăit, apoi s'a întors în
Rusia să-și vadă tatăl și să-i predice și
lui despre mântuirea în Hristos. La Mos-
cova, s'a dus să caute o biserică -- acolo
sunt 4 milioane locuitori -- și cu toată
libertatea trîmbițată de comuniști, cre-
dincioșii aveau un singur loc de aduna-
re. Casa de rugăciune baptistă, se afla
deasupra unei case de rugăciuni ortodo-
xe! Pe dinafara clădirii erau scări putre-
de, „dar, cât de mult m'am bucurat”,
spune fratele, „când, deschizând ușa, am
văzut, o adunare tixită de vreo 400 de
oameni, plini mereu de groaza de a nu
se prăbuși podeaua slabă de sub ei. Asta,
la Moscova. La Leningrad, casa noas-
tră mare de rugăciune, a fost confiscată.
Bapțiștii, se adunau într'o biserică lute-
rană, căci luteranii au fugit în Germania.
Acolo, se adunau vreo 800 de oameni.
Dar aceasta a fost de mult... Astăzi, cele
două case de rugăciuni baptiste din Mos-
cova și Leningrad, sunt închise.

La țară, într'o comună, erau credin-
cioși cari de două luni nu mai avuseseră
adunare. Se strîngeau în secret, pe la fa-
miii. Mai întotdeauna, se ia de stat casa
în care s'au făcut rugăciuni obștești.
Când a venit la ei acest frate din Ameri-
ca, au ținut adunare dela ora 3-5 dimi-
neata. Jumătate din acest timp, s'a petre-
cut în citirea Evangheliei și în predică.

O, fraților ce mare nevoie au ei de încu-
rajare și sprijin! Jumătatea a doua, s'a
petrecut în rugăciune. Nu s'a putut cân-
ta. Vă închipuiți lesne de ce. Am călăto-
rat mult și am văzut în unele biserici
frați cari tac atunci, când se cântă spre
slava Domnului. „Poate”, i-am scuzat în
mine însu-mi, „or fi răgușiți!” Dar, i-aș a-
runca totemai în Rusia, uade frații ar do-
ri mult să cânte! Cântarea duhovnicească
e laudă și mulțumire adresată lui Dum-
nezeu. Astfel, adunarea s'a terminat la o-
rele 5 dimineata. Fratele predicator a în-
călecat pe un cal pregătit dinainte, și a
plecat fără să spună nimănui direcția.
Zece minute după plecarea lui, a sosit
acolo Ceka!

Ultima Biblie tipărită în Rusia, a fost
în anul 1928. De atunci, n'a mai pătruns
nici o Biblie acolo. Înainte de 1928 o
lege susținută de D-na Krupskaja, soția
lui Lenin, a hotărât să se confişte și să
se distrugă toate Scripturile. Azi numai
acele Biblii există în Rusia, cari au putut
fi scăpate atunci. Creștinii iubesc Biblia
și o ascund. Unii o țin în pivniță, alții
pe sub streșini. Unii o învălesc în carpe,
o pun în ladă, îngroapă lada, pun iarbă
deasupra ei, și așteaptă sosirea timpuri-
lor mai bune. Astăzi, se răspândește în
Rusia, Bibliile scrise cu mâna. Un țăran,
s'a sculat într'o adunare și a oferit un
cal pentru o Biblie, dar nimeni n'a avut
ca s'o dea pentru un cal. Un altul, s'a
dus cale vreo 40 km. la o moară și a
aflat că morarul are o Biblie. I-a spus
morarului: „Vrei să-mi vinzi Biblia?”
Morarul i-a răspuns: „Da, dar vreau o
vacă pentru ea!” Țăranul a zis: „Am o
singură vacă, dacă ti-o dau, copiii mei
nu vor mai avea lapte!” Intors acasă, a
istorisit femeii sale. Ea a plîns și i-a
spus că nu poate da vaca pentru o Biblie.
Țăranul a luat vaca și a dus-o cale de
40 km. Unul, căruia i-am istorisit cazul,
mi-a spus: „Ce prost! Auzi D-ta, o vacă
pentru o carte! Dar ce, vor mânca oare
cartea?” La început, și țăranul și soția
lui s'au gândit că au făcut o afacere
proastă. Dar, după ce au citit Biblia, ca-
re le-a spus despre Dumnezeu, despre
cer și cum se poate ajunge acolo, țara-
nul a spus: „Ce carte bogată!”

În Rusia, spionii sunt peste tot. Așa se
explică faptul, că astăzi, 3 milioane de
spioni, stăpânesc 160 milioane de oameni.
Un prieten al meu, a fost exilat 7 ani
pentru că a refuzat să fie spion în biseri-
ca lui. Comuniștii spun celor aleși de ei
pentru acest lucru: tu ești spionul nostru;
dacă nu ascultă; exilul! Un American a
fost acolo și a spus: „În Rusia, fiecare se
teme de celălalt. Chiar bărbatul cu soția,
numai vorbesc în camera lor de dormit.
În școala primară, copiii sunt învățați

cum să spioneze pe părinții lor, cari, dacă spun ceva contra regimului comunist, sunt imediat arestați.

O adunare e lăsată liberă numai dacă sunt destui spioni în ea. Spionii nu se cunosc între ei. Ei ascultă predica și sunt foarte atenți la persoanele cari arată un interes prea mare prediciei. Deodată, vezi că bărbatul acela sau femeia aceea a dispărut. Planul lor e de a distruge pe cei tari în credință. Și pentru că ei nu pot, conducătorii comunisti se mânia grozav. Cum se vor termina lucrurile acolo?

Dacă n'ar fi Dumnezeu, dacă n'ar fi istoria, am avea îndoele asupra viitorului. Știm, însă, că *Faraon* s'a luptat cu

Dumnezeu și a dat faliment. Știm că *Nero* a încercat același lucru, și Imperiul Roman s'a prăbușit. Știm, că *revoluția franceză* s'a luptat cu Dumnezeu și cu religia și a dat faliment. Orice ar fi, noi vom izbuti! Ceeace ne doare e prețul mare pe care trebuie să-l plătească aceia pentru credința lor.

Care este starea credincioșilor bapțiști de acolo? Ei merg înainte și plătesc cu viața lor! Un prieten al meu, refugiat la Berlin, mi-a povestit cum într'un loc, predicatorul a fost arestat de comunisti. Frații, au ales alți doi în locul său, și amândoi au fost exilați. Biserica a ales atunci 12 bărbați, dar și acești 12 au fost exilați. Au ales apoi 18 bărbați, dar

și aceștia au avut aceeași soartă. Atun frații s'au strâns în pădure și au hotărât să nu mai meargă nimeni la amvon. Fiecare să se scoale și să mărturisească despre Isus și mântuirea în El, depe locul său, fie bărbat sau femeie. Atun raportul spionilor a fost următorul: „*Varăși, dacă vreți să arestați predicatorul baptist din acel sat, trebuie să-i arestați pe toți bapțiștii, căci toți sunt predicatori!*”

În alt loc, un frate a fost chemat, poliție să iscălească o declarație, și a avut înțelepciune dela Domnul. Trebuia să declare, că a luat cunoștință că a fost oprit de a săvârși serviciu divin. A

(Continuare în pag. 8-a)

BAPTIȘTII DIN BRAZILIA

De vorbă cu Dr. H. H. Muirhead, profesor baptist din Brazilia, care acum e la noi în țară.

De L. L. Sezonov

1. De unde ați venit acum la noi în țară?

Am venit din Brazilia, care are cel mai mare teritoriu din toate țările din lume și e a doua în numărul populației, fiind mai mare decât Statele Unite ca teritoriu și a doua după ea în numărul populației.

2. Care e starea politică din Brazilia?

Din 1889, Brazilia e o republică. În 1930 statul federal și guvernele diferitelor ținuturi au fost răsturnate de o răscoală populară, după care au urmat pentru ani de neliniște și nesiguranță. Dar, din 1934, țara s'a reîntors la un guvern constituțional, lucrurile au început să se liniștească și încet revine încrederea și prosperitatea de mai înainte.

3. Care e starea socială și religioasă în Brazilia?

Din toate națiunile de pe pământ, Brazilia e cea mai liberă de ura de rasă și de clasă. De fapt există foarte puține deosebiri sociale și, în general, starea socială e tot așa de bună ca și în orice țară civilizată.

Catolicismul a fost totdeauna o religie prigonitoare. În timpul imperiului și în primele zile ale republicei, religiile evanghelice au fost prigonite fioros. Din fericire azi există foarte puțină prigoană fizică. Metoda favorită e **boicotul**. Această metodă a prigoanei face mult rău mai ales în ținuturile izolate, unde există foarte puțin simț public și unde preotul local e un fel de dictator. Noua constituție, ca și cea veche, garantează libertatea absolută a

conștiinței și libertate pentru orice religie. Biserica și statul sunt complet despărțite.

4. Spune-ne ceva despre lucrul bapțiștii în Brazilia: despre metodele și roadele, nevoile și greutatețile fraților de acolo.

Lucrul baptist în Brazilia a început în 1882. Au trebuit 30 de ani pentru a dobândi pe primii 5000 de credincioși. În cei 25 de ani următori numărul lor s'a ridicat la 50.000. Ei au peste 500 de biserici cu vreo 200 de predicatori ordinați și o mare multime de predicatori laici. Bapțiștii au organizații locale și provinciale, cari sunt unite într'o convenție națională. Convenția națională conduce și controlează, prin comitetele ei, 3 academii, două seminarii teologice, o casă de publicitate și o misiune crescândă în Portugalia și între Indienii din lăuntru țării. Metodele lor de lucru sunt foarte asemănătoare cu cele ale bapțiștilor din România, cu deosebirea, poate, că spiritul de conlucrare acolo e mai dezvoltat, datorită faptului că ei au conlucrat mai mult laolaltă.

Bapțiștii din Brazilia au, ca cei din toate țările și rasele, problemele, greutatețile și deosebirile lor, totuși sunt un popor unit, luptător, fericit și devotat, care iubeste pe Domnul și e gata să sufere pentru El și pentru cauza Sa. Între bapțiștii din Brazilia există mai multă sărăcie trupească și un spirit de dărnicie mai mare.

Cea mai mare nevoie a bapțiștilor din Brazilia este mai mulți predicatori pregătiți și case de închinăciune mai bune.

5. Spune-ne ceva cu privire la seminariile teologice.

Așa cum am spus, avem două seminarii. Unul e așezat în Recife, capitala statului Pernambuco pentru bapțiștii din Brazilia de nord și celălalt e în Rio de Janeiro, pentru Brazilia de sud. De obicei, în seminarul baptist de nord există 100 de studenți și în cel de sud 50. Cursurile din fiecare seminar durează 5 ani și sunt bazate pe cursurile complete de liceu.

6. Răspunde poporul brazilian la chemarea Evangheliei?

Există de sigur multă nepăsare și chiar împotrivire față de Evanghelia din partea unora, dar există și așa de mulți cari răspund la chemarea iubirii lui Hristos încredințându-se la marea problemă în Brazilia, e că zidim case destul de mari pentru ca să încapă în ele multimile cari vin la ascultarea Evangheliei. În Brazilia din locurile unde Evanghelia găsește cel mai mare răspuns e în intrările din stradă. Deasemenea Brazilienii sunt foarte dornici după literatură religioasă. Evanghelia ajunge la mulți prin biserică și prin suri și părți din Biblie.

7. Ce solie aveți pentru bapțiștii din România?

Să stăruiți în a merge înainte. Niciun grup de bapțiști n'a făcut un progres mai mare în ultimii 15 ani decât bapțiștii din România. Aveți râvnă, devotament și duh jertfitor. Dacă bapțiștii din România vor sta uniți și vor continua să crească în generația vine ca și în cea din trecut, va ajunge o oaste puternică și cu multă ritoare. Aceasta e rugăciunea noastră pentru voi, a încheiat fratele Muirhead.

Leacul salvator!

de Herea Dumitru, învățător-director

Prin rănile Lui ați fost vindecați (I Petru 2-24).

Și prin rănile Lui suntem tămăduiți (Isaia 53-5).

mea aceasta, în nebunia-i, aleargă cu pași repezi spre astia pierzării, târând după multime imensă de somnambulari, apoi, se pierde în grozăviile păcatelor. Plăcerile cele mai frumoase își au din ce în ce mai multe victime mai ales printre tinerii noștri, care, lipsit de dulceața necesară sufletului său, apoi după o dulcețată omorâtoare îl târește în cea mai nea-noarte — în iad.

vezile le avem zilnic sub noștri. Ziarele sunt pline de „sme” tinerești de cari te doare groaza cetindu-le. Lacrimă și suspinurile bietilor pășuntesc fără sfârșit. Inchisorile celorlalte închisori, tineretul în grecorul. Săliile tribunalelor sunt cele mai bune măturii. Aduzi vezi multimea tinerilor subțiri palele cele mai grozave, ce urse sufletele. Spitalele gem! Căle corecții la fel! Zilnic vezi ziliuzi despre părinți, cu plete bătute, alungați, ba chiar și răspunși de copiii lor pentru cari Evașt în stare să-și dea și viața. Exitoate acestea, te apucă groază și te întrebi: Ce e de făcut, cine încartă vina? Răspunsul e clar! E mea aceasta este o mare și otrăvitoare boală, **boala păcatului**.

această boală face ravagii în familie. Măntătoare. Mereu se vorbește despre **leacul educației**, despre fel de leacuri, ale căror rezultate se văd la fiecare pas, uiră să se mereu căci aceste boale Eva singur leac și acesta singur bruteri miraculoase de a vindeca și tocmai el este mereu pă-

aplicu o orbie înspăimântătoare. Dacă omenirea ar alerga după acest leac bine făcător, ce făcător s'ar crea în locul tinerilor dureri de azi! Leacul așom este **Rănile Lui Isus cari vindecați** (I Petru 2-24); **Sângele Lui Isus care curăță ori ce întinăciune** (I Ioan 1-7).

ia ale Lui așteaptă deschise, și vor picura mereu sângele curățător și dezinfectant pentru a fi amănunțat. Ele așteaptă, clipă după clipă, ca să picure și peste suferințele tineri cari se pierd în mo-

caia păcatelor, leacul miraculos, leacul iertării și împăcării cu Dumnezeu. Dar, durere, groază, durere, nimeni nu caută să dea acestui tineret bolnav aceste prețioase doctorii.

Părinții de multe ori aleargă după alte leacuri, după averi, situații, etc., uitând că singura fericire este de a sta mereu la Piciorarele Golgotei, fericirea de a avea pe Isus în inimă, fericirea de a te ști condus de El, cărmăciul cel mai iscutit al vieții noastre. Cea mai sublimă fericire este aceea de a te ști vindecat de rănile Lui și de a avea siguranța deplină a iertării, a împăcării cu Dumnezeu, prin „**Prețul cel mare**”, siguranța de a te ști un copil al Lui, salvat și curățit, împăcat și mântuit, prin harul dragostei depe Golgota.

Aceasta este adevărata fericire după care tângesc sufletele cele tinere și fără de care ele sunt moarte, pierdute pe veci, cu toate măsurile de educație, chiar cu cele mai moderne sisteme, cari nu sunt altceva decât o pojghită pe ochii sufletului ai educatorului de a nu vedea ceace cere sufletul

pentru a avea liniștea, vindecarea și fericirea veșnică.

Tineretul are nevoie **de un cărmăciu**. Acel cărmăciu nu poate fi altul decât Domnul și Salvatorul care, prin cele mai grozave chinuri, ne-a salvat din prăpastia cea mai întunecată a păcatului.

Tineretul are **nevoie de iubire**. Sufletul simte grozav această lipsă. Da, să i se dea iubirea, fără care nici nu ar putea fi un suflet fericit; dar această iubire să fie iubirea cea mare de pe „Drumul Calvarului” care e singura iubire statornică și aducătoare de fericire.

O, părinți, mame și toți, dacă vă iubiți copiii, dacă vă e milă de sufletul lor, care se poate pierde în fiecare clipă, care se poate distruge în orice moment, atunci nu disprețuiți această „Corabie salvatoare” condusă de mai marele cărmăciilor, de Isus. Nu disprețuiți izvorul celei mai sfinte iubiri, ci dați-l neconținut copiilor noștri, ca cea mai scumpă hrană; și ca să aibă un rezultat întăritor, dați-vă pe voi înșivă ca exemplu, pentru fericirea lor și pentru bucuria bătrâneții voastre.

Misiunea în Jugoslavia

Pentru 1937, am făcut un plan frumos de lucru, pentru a avea un studiu biblic cu frații evangheliști, timp de 21 zile. Acest studiu s'a ținut în Nikolintzi, unde am avut 66 ore studiu și 21 seri de evanghelizare. Frații de aici au închiriat un birou în centrul comunitii, unde sute de suflete au venit să asculte vestea Evangheliei. Într-una din seri, femeia unui adventist a făcut scandal împotriva unui frate evanghelist, care câțiva ani înainte era adventist și a botezat pe bărbatul ei. Adventistii, văzând că botezătorul lor a trecut la bapțiști, au făcut ultima sforțare — gălăgie. Dumnezeu a lucrat minunat și aici și-ya lucra și mai departe.

Din Nikolintzi ne-am mutat la Vladimirov, o comună românească mare. Aici am făcut un plan de evanghelizare de 12 zile, dar a zecea zi m'am îmbolnăvit rău și n'am putut continua și celelalte 2 zile. Aici a fost ceva ce rar. În fiecare seară, sute de suflete au venit să asculte Evanghelia. Scaunele au fost scoase afară și stăteau unul lângă altul, atât în casa de rugăciune cât și în odaia vecină și curtea era plină de ascultători. Cu greu am putut vorbi, fiind aierul stricat, deși ușa era

scoasă și o parte din ferestre deschise. Din toate acestea se vede că oamenii doresc să fie mântuiți. La aceste evanghelizări au luat parte și oameni din alte comune, cari veneau seara și se întorceau înapoi făcând un drum de 18-20 km. Cei ce veneau la adunările de evanghelizare, când se duceau acasă sau mâine zi, povesteau la alții toată predica ce au auzit-o seara trecută.

Din Ianuarie până la 20 Februarie evanghelizări au fost ținute 46, iar studii biblice 78.

Am nădejde că pământul Jugoslaviei va fi unul unde Evanghelia Domnului Isus va prinde. În locul formalismului și a sectelor cari nu predică dragostea și mântuirea prin sângele lui Isus, sperăm căci se vor ridica oameni cari, plini de dragostea de sus, vor trăi a viață sfântă „asa după cum a trăit Isus” (I Ioan 2:6). Rugați-vă pentru noi și lucrul de aici.

Bălgrădean Avram.

FRĂȚII VICAS TEODOR, Tocuț I. și Ispas I., au ținut înmormântarea fratelui N. Pavel din Petid, la care au cântat muzica din Batăr și corul din Cărășău.

Din lumea largă

In Ungaria în zilele trecute a fost pusă la cale o revoluție. Unele grupe de dreapta au vrut să dea o lovitură de stat și să introducă dictatura. Guvernul a luat măsuri din vreme pentru împiedecarea revoluției. Se crede că această mișcare a fost pusă la cale de unii naziști din Germania.

Niște necunoscuți au batjocorit urât pe rectorul Universității din Iași, împungându-l cu cuțitele. Se crede că ei au fost studenți. Din această pricină toate universitățile din țară au fost închise.

In China e o mare foamete. Se spune că dacă nu va veni de undeva ajutor, 4 milioane și jumătate vor muri de foame.

In Palestina au început noi tulburări.

La 13 Martie va începe controlul trimiterii de voluntari în Spania. Atunci această țară va fi înconjurată de trupe străine cari vor împiedeca trimiterea de orice fel de ajutoare celor două părți luptătoare din Spania. Deocamdată se spune că Italia a mai trimis 10.000 soldați și e pe cale să mai trimită încă 25.000.

Toată Cehoslovacia a serbat cu mare însuflețire împlinirea a 87 de ani a lui Masaryk, președintele eliberator al acestei țări.

Războiul din Spania nu face mare progres. Deși naționaliștii par mai tari, totuși nu înaintează mult. Se crede că Madridul va cădea în curând în mâinile lor.

O misiune creștină din Germania a primit autorizația de a trimite misionari în Abisinia. Deasemeni Societatea Britanică pentru răspândirea Bibliei, a primit dreptul de a răspândi sfintele Scripturi în această țară.

Kagava, marele misionar al Japoniei, a devenit mult mai bolnav de ochi după plecarea din America. Medicii spun că nu o să-l poată scăpa de orbie. Se știe că el a primit boala la ochi în misiunea sa printre nevoiașii din porturile Japoniei.

Un nou sfânt și făcător de minuni s'a ivit în jud. R-Sărat. El spunea că a văzut pe Dumnezeu. Noroc că autoritățile au învățat mult despre acești „sfinti” și pe acesta la trimis la spitalul de boli nervoase.

Bisericile creștine din Belgia s'au unit într'o federație creștină

care va avea de scop să îndrumeze întreagă activitatea creștină din acea țară spre aducerea oamenilor la Dumnezeu.

Ce înspăimântător! O statistică arată că în țara noastră în anul trecut s'au beut numai în cârciume 40 mii de vagoane de băuturi îmbătătoare. Adică 400 de milioane de litri. Din acestea sunt 325 milioane litri de vin, 60 milioane de litri de bere, 10 milioa-

ne litri de țuică și 5 milioane litri de șampanie. Și această țară s'a beut numai în cârciume afară de cantitatea pe care o ceice au alcoolul făcut de ele de vom ajunge dacă merge așa? Jandarmii opresc pe merg la sate cu Evanghelia lasă pe evrei și pe alții cu alcoolului. Așa se păzește țara

Ajară de Hristos, toate sunt gunoae!

— Urmare din pagina 1-a —

Tot El ne îndrumează apoi, la sângele lui Hristos, unde dobândim iertare și viață nouă: **omul cel nou**, născut din Duh și Apă.

Animalul are instinct și se lasă călăuzit de el. Omul are spirit, care pătrunde până și tainele dumnezeirii”. De aceea avem **conștiința** în pieptul nostru, pe acel infailibil și inconruptibil reprezentat al lui Dumnezeu. De aceea, **Duhul Sfânt** ia în stăpânirea Sa toate poverile vieții noastre, în toate domeniile, până și cele ale alimentării și cele ale vieții sexuale, și le sfintește. De aceea, **Isus Hristos** s'a coborât în văile și murdăriile noastre, pentru a făuri din noi oameni noi și a ne da împăcare cu Dumnezeu, bucurii cerești, mângăeri divine.

Omul nu este ceea ce se face singur sau ceea ce fac oamenii din el. el, omul prețuește numai atât, cât face Dumnezeu din el un **om nou**.

HRISTOS MAI PRESUS DE TOATE

Pentru Hristos, toate îi sunt gunoae: lume, bani, onoare, știință, religie. Hristos n'a venit pe pământ s'aducă o religie nouă, o religie a capului, de care apoi oamenii să-și bată joc, ci, a venit ca să desrobească pe om de sub robia păcatului și să-i deschidă apoi Evanghelia Lui, când nu-i prezent Duhul Său? **Un păgânism nou!**

Care este creștinismul tău? Poți spune: „**Vieța mea e Hristos, toate celelalte sunt gunoae!**” Cât ai jertfit pentru credința ta? Ceea ce nu ne costă, n'are multă valoare!

Pe Iuda, l-a legat dragostea de bani, de aceea și-a vândut Invă-

țătorul. Pe Irod, l-a stăpânit gostea vinovată față de Irod de aceea a lăsat să i se taie lui Ioan Botezătorul și a mâncat de viermi. Pe Demetrius, l-a vrăjit lumea, de aceea l-a pînțit pe Hristos.

Nu patima în sine a fost rea lor. Atunci, toți suntem duși! Cine poate spune că un păcat favorit și că e disorice urmă de vină, de păcat, atât patima a fost cauza pășirii lor, cât faptul că **puterii lui n'a putut înfrânge puterile din el**. Lumina n'a isintunerecul. Au ascultat chemarea, au urmat îndemnul lui dar **inima și voința lor au rămas neschimbate**. S'au iubit pe au iubit păcatul; au îndrăginit noaele!

Pavel, fariseul, un geniu și viitor strălucit, a socotit toa noae pentru a-l avea pe Hristos. O singură pasiune îl stăpânise: **să-l cunoască pe El**; să cunoască reea învierii Lui; să cunoască în tășirea suferințelor Sale. C de gravitate pentru viața sa Isus Hristos, căci el poseda alte valori sufletești.

Cu Hristos în zile fericite, că totul îi datoresc Lui; cu tot în zile de ispășire și de suferință știind că și El a fost la ispășire și a suferit mai mult decât Hristos la lucrul zilnic și în noaptea, știind că El împarte pe ne povara vieții mele, și biruință.

Numai Isus Hristos să i prînsul vieții noastre. Să i cu El și pentru El. Ne vrea tregime. El să fie ținta și vieții noastre aci și 'n veșnicie.

Predă-te Lui din nou, mai mult cu El, **servește** mai bine!

DIEDIE PE OGORUL EVANGHELIEI

DIRECȚIUNEA SEMINARULUI TEOL. BAPTIST din București ne roagă să introducem la cunoștința celor interesați orice vreau să între, ca elevi în anulul 1937, sunt rugați să anunțăm lucrul printr-o scrisoare Direcției Seminarului, str. Berzei 29, București 2, înainte de 1 Mai.

ȘCOLA BAPTISTĂ de Fete din București roagă să anunțăm că, în toamna anului 1937, se va primi un număr limitat de eleve. De aceea, surorile cari doresc să intre în această școală, sunt rugate să anunțe acest lucru printr-o scrisoare trimisă pe adresa: Direcțiunea Școlii Baptiste de Fete, str. Berzei 29, București 2.

COM. NEAGRA s'a ținut, de către frații: Furdui, E. Marinca și M. Bodea, o sesiune religioasă a sorei Z. Mihel cu prezența Stan. A luat parte și primarul comunei, care a mulțumit fraților pentru activitatea frumoasă. Aceiași frați au avut în 5 Febr. înmormântarea sorei Maria și în 6 Febr. a fr. G. Simion, din Avram Iancu.

DISCUTIA MIȘIUNEA ÎN STRĂINĂTATE au mai primit următoarele sume: Pica Baptistă Ferendia, Timiș, 340 lei. Ștefan Valeanu, T. Măgurele, 200 lei. Ștefan, Târnova, Arad, 100 lei. Ioan Popescu, Curtea, 200 lei. Romulus Chelcu, Curtea, 100 lei. Familia Mihail, Husasău, Bihor, 500 lei. Familia Ionea, Beregsău, 300 lei. Băbuț, Târnova, Sibiu, 200 lei. Comunitatea Bozorași, Caraș, 1000 lei. (Va urma). Casier: Ștefan, str. Berzei 29, București, 2.

MULȚI DINTRE FRAȚII baptiști din Spania au murit în războiul civil. Une mai multor frați din Madrid au rămas în viață și averile lor au fost confiscate. Baptiștii în Spania formează 20% din populația dintre protestanți.

C. MOISE TRETA ne roagă să anunțăm noua adresă: C. Moise Treta, str. 16/b, jud. Timiș.

COMITATEA TINERETULUI din Cerete, județ a avut, în 21 Februarie, o sesiune în casa de rugăciune din Cărăsău, unde s'a luat parte tineri din cerc împreună cu frații bătrâni. Au vorbit frații: I. Ispas, etc. și au fost dialoguri, cântări, etc. A cântat corul din loc mai departe cântări, între cari și „PARADISUL”, compus de fr. Crețu.

FRAȚII „CÂNTĂRILE SIONULUI” se găsesc de vândut la Comitetul de Două feluri: cu 45 lei bucată și cu 40 lei bucata. Cărțile sunt legate bine și lucrate frumos.

28 FEBRUARIE, Tineretul Baptist din Cercul Vinterei a avut un congres frumos în Dăușeni la care au luat parte degea ai tinerilor din 10 comune și frații lucrători: I. Covac, T. Daraban, N. Mihel, M. Fușcaș, Fl. Guța, Lazar rufe și N. Guța. S'a ales un comitet al tineretului în frunte cu fr. Laza Rufe, care să lucreze pentru aducerea tineretului mai aproape de Domnul și înrotirea lui în lucrarea Evangheliei.

ȘCOLA MARE MIȘIUNAR BAPTIST ÎN AFRICA, H. J. Batts, a trecut la cele veșnice. Dănsul primise educația biblică în seminarul lui Spurgeon și apoi a plecat în Africa unde a lucrat pentru Domnul 17 de ani. A scris mai multe cărți, între cari e o istorie a baptiștilor în Africa. Lucrul baptist în acest continent a început în 1820. Dănsul a fost în ultimul timp vicepreședintele uniunii baptiste din Africa de sud.

TINERETUL BAPTIST DIN CERCUL GȘAND, jud. Bihor, a avut niște serbări frumoase în 21 Ian. în Geciș și în 14 Febr. în Săttelec. Programul serbărilor a fost condus de fr. Teț Gheorghe, președintele tineretului și fr. Indrie Niculae. Au luat parte mulți tineri din comunele învecinate. Scopul acestor serbări a fost să încurajeze tineretul în lucrarea lui Hristos.

TINERETUL BAPTIST DIN BISERICA ARAD-ȘEGA, a avut o serbare frumoasă în 14 Februarie. Au luat parte frați și surori din toate bisericile baptiste din Arad. A cântat muzica fraților din Pecica și corul bărbătesc și mixt al fraților din Biserica Speranța, Calea Bihorului 13. S'a predat piesa „Pocănița lui Saul”. Au vorbit frații: I. Teretean și Gh. Farcas.

FR. MATEI CHIFEAȘ a ținut în 14 Febr. căsătoria fr. G. Efrim cu sora N. Paulescu din comuna Cuza-Vodă. A cântat corul și orchestra din Tălăești și au luat parte frați din 10 comune.

SUNTEM RUGAȚI SĂ ANUNȚĂM că, familiile fraților D. Talpes și Șt. Talpes, cari trecuseră la penticostali, s'au reînțors în biserica baptistă din Felnaș.

FR. M. CHIFEAȘ a ținut căsătoria fr. T. Marandiu cu sora Pr. Lungu din Tălăești.

FRAȚII DIN CRUȘOVAȘ au avut o săptămână de evanghelizare în 1-7 Februarie. În fiecare seară frații predicatori, Simion Trica și P. Paidola, au vestit păcătoșilor Evanghelia. Ne bucurăm să anunțăm acest lucru și am fi fericiți dacă mai multe biserici ar face astfel de evanghelizări, în cari singura țintă să fie aducerea sufletelor la Hristos.

ÎN MARTHAȘ S'A ȚINUT de către fr. P. Hălmășean, lucrătorul cercului ajutat de fr. N. Covaci, predicator în Oradea, în 21 Febr. căsătoria sorei Fl. Gorog cu fr. Gh. Mocuța din Ianoșda.

PENTRU MIȘIUNEA ÎNTRE LEPROȘI s'au mai primit următoarele sume: Com. Hasan Aspaga, Ismail, 100 lei. Fam. Mangalia, 300 lei. Soc. Fem. Fetesti, 100 lei. Zoner Holer, Oena, 200 lei. Fr. Gh. Tarnowschi, Oena, 100 lei. Fr. P. David, Corjeuț, Hotin, 110 lei. Sora A. St. Pais Drajna de Jos, Prahova, 200 lei. Soc. Fetele Estera, 110 lei. Soc. Fem. Beni 200 lei. Din Ferneziu, Satu-Mare, 140 lei. Alba-Iulia, 90 lei. Sofia Kin, 150 lei. Sora Daniel, 1000 lei. Soc. Femeilor, America, 500 lei. În total s'au primit până acum pentru leproși 8,985 lei. Cu mulțumiri. Earl Hester, str. Berzei 29, București, 2.

O FRUMOASĂ EVANGHELIZARE a avut loc în Pojejena de Jos, timp de o săptămână în 17-22 Februarie. În fiecare seară a fost vestită Evanghelia de către frații: Ilie Buriman, C. Buriman, Costa Popescu și Meilă Sorescu. Sora Fibia Popovici a ținut ore de învățatură cu femeile și cu fetele.

Frați predicatori!

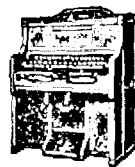
Tineretul baptist al bisericii dv. este abonat la foaia „IZVORUL TINERIMII”? E foaia băeților și fetelor baptiste. Faceți-le bucuria, de a o pune în mâna fiecăruia din ei. Vă vor mulțumi, și îi veți ajuta să fie mai buni creștini!

Frați baptiști!

Fiul sau fiica dv. primește foaia tineretului baptist român: „IZVORUL TINERIMII”? Dacă vreți ca bucuria voastră părintească să crească; dacă vreți ca îngrijorarea voastră părintească să scadă, atunci această foaie, frumoasă și bine scrisă, pentru copiii voștri. Vă vor fi recunoscători! Veți avea mult de câștigat!

ABONAMENTUL E DE 10. - LEI PE AN. Apare lunar și se trimite odată cu „APOSTOLUL PĂCII”, al cărui supliment este. Banii se trimet la: **PETRU BLAJ, București IV., str. Negustori 6.**

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc
Keeskés
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 11.

Bapliștii din Rusia comunistă

(Urmare din pagina 4-a.)

călit. A doua seară a stat la masă și a cetit Biblia către soția lui, care ședea în cealaltă parte a mesei. Poliția a venit, s'a uitat pe fereastră și a zis: nu mai predică! După câțva timp, s'au întors la Domnul, trei persoane, apoi șase, și în urmă mai mulți. Cum s'a putut acest lucru? Fratele avea două odăi. Într-una avea lumină și acolo citia Biblia, către soția lui. În a doua cameră, era întunec și acolo stăteau ascultătorii. Și, pe drept cuvânt se poate spune, că i-a scos din întuneric. Dar acest fapt s'a întâmplat înainte de anul 1932. Acum totul se distruge. Cunoșc un caz, când 45.000 oameni au fost băgați în vagoane de marfă și trimiși în exil.

Cum v'am spus, predicatorul suferă cel mai mult. Am o scrisoare, care mi-e scumpă. Nu știu cum de a putut ajunge la mine — e o adevărată minune! Soția unui predicator îmi scrie: „Bărbatul meu a fost arestat. Copiii mei plâng. Problema copiilor e grea. Nu le pot spune: „Tata suferă pentru credință!” Dacă fiul meu va repeta acest lucru pe stradă, va veni pedeapsa. Singurul lucru pe care-l pot spune e: „Poate a fost greșală. Am să încerc să-l aduc acasă!” A aflat cu multă greutate ziua și ora deportării. S'a dus la gară. Nu s'a putut da pe o față că-i soția predicatorului. A stat la colțuri, a observat grupul de bărbați ce venea dinspre închisoare și a zis: „Scumpul meu!” Nu-l putea chema pe nume, nu-i putea face semn. „Singurul lucru ce-l puteam face”, scrie ea „era să mă rog, ca Domnul să-i puie în inimă să se uite la mine”. Și într-adevăr m'a zărit. Santinela a observat și a strigat: „N'ai dreptul să te uiți!” și l-a lovit în coastă. Când s'a pus trenul în mișcare, simțeam cum îmi săngerează inima. Știam că nu-l voi mai revedea. Mi s'au lăsat picioarele și eram gata să mă prăbușesc. Când trenul dispăru după cotitură, cineva a venit spre mine... din ce în ce mai aproape... și am avut o ciudată experiență! Sunt de mulți ani credincioasă, dar nici odată n'am simțit ca atunci, când Acel străin s'a apropiat de mine! Când am ajuns acasă, copiii îmi strigă delă fereastră: „O, mamă! unde este tata?” Mi-am făcut curaj, zicându-mi: „Le-am rămas numai eu, biata lor mamă!” Nu pot spune ce s'ar fi putut întâmpla cu mine, dacă n'ar fi fost acea experiență delă gară — și prima noapte, am dormit un somn odihnitor”. Ea termină astfel scrisoarea: „Frate, nu vă îngrijiți de mine, — dar nu mai știu cum să trăim!”

Acestea sunt puține lucruri despre bapliștii din Rusia Comunistă. Acolo se petrec multe lucruri, pe cari nu vi le pot istorisi; sunt prea grele de suportat. Vă rog, să vă rugați pentru ei, pentru dușmanii lor. Și eu am fost ateu, și știu ce

Casa pâinii**(Belleemul)**

I.

Scăldat sub argintul soare cu raze vii și neseceale
Trăgând o brazdă de lumină prin colțurile întunecate,
Și chiparoși răsar în zare, pe culme, floure de smochin
Sunbol ce șterge lacrimi multe și nuile urme de suspin,
Și, fermecat de-a lunii raze, juclii ce lumina străbunii
In ciuda vremii, Belleemul, trăia desprins de restul lumii
Și mălțat pân' la sfințenie în apogeuri seculare,
Trăia o clipă Belleemul, dând lumii nimbul de îndurare.

II.

O, Belleeme, Belleeme!, pământ ce-ai incolțit grăunte
Și-ai scos dir piatră pâinea vieții, — iar depe stâncile din munt
Isvoare tainici neseceate, de apa vieții argintie,
Tu, pâinea vieții, Belleeme, și ieslea ta e apă vie!

III.

Deapururi gândurile noastre, curate ca și-un glob de spumă,
Se vor întoarce către tine și către vremile din urmă
Și 'n gândul nostru se nșiripă, din înșinutul fără zare,
Un cor de Heruvimi și inger, vestind a morților iertare.
Iar dintre stelele divine coboară 'n adieri de vânt,
Un imn, — la cari se 'nchină luna și pasărea de pe pământ
Și care face să tresară și piatra din adâncul ei, —
D'n temelii, să treacă 'n creștel, fiorii, prin păgânii zei!

IV.

Iar pentru cci ce lăcrimase în așteptarea unui cânt,
Pentru natura ce-l îngână și pentru omul pe pământ
N'a fost fior de grozăvie, ci imn măreț de bucurii
In care inima ceruse — „O Irist, te așteptăm să vii!”

V.

Te-ai coborât umil, Isuse, și 'n iesle locul Ți-ai găsit,
In drumul Țău spre veșnicie la noi o clip' ai poposit
Și 'n locul cel mai de pe urmă văzului raza pe pământ
Pentruca mâine să fii 'n ceruri, in locul cel mai clar și sfânt.

VI.

O, de-am fi simțit pulsul atuncea inimilor noastre
Am fii plutiți, in atmosferă cum azi plutește mii de astre
Copil Divin! — o clipă vrut-ai să 'mpărtășești cu noi durerea,
Privirea Ta lășnea din iesle imprăștiind atotputerea,
Iar mâna Ți-o 'ntindeai adesea spre bolta cerului divin...
In semn de binecuvântare, — din glas' parcă ziceai — Amin!

VII.

Ochiul Țău, in clipa 'n care s'a deschis luminător
Străbătând întunecimea și tronând triumfător,
Când pământul își cuprinse 'n brațe trupul Țău sfințit
A cuprins cu el deodată — libertatea — desrobii
De hidoasa 'ntunerime a cernitului păcat,
Lume nouă-Ți cânta Psalmi, Heruvimi Ți s'au 'nchinat,
Și, de-atunci, suntem cu Tine, veșnice Galilean;
— Belleem! fii casa pâinii zi de zi, și an cu an!!

Din volumul de poezii ce va apare în curând de Ionel Bolta

grozăvie e acest lucru. Să ne rugăm, căci Dumnezeu e puternic!

Am un clișeu, care a fost publicat la Moscova, în revista „Bezbojnic” (Ateul). La mijloc se află un nor. Deasupra e: Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt. Pe nor e sprijinită o scară, și un comunist se urcă pe ea cu un cocan în mână. Clișeul poartă înscrispția: „Cu regii pământești am terminat -- ne apucăm de cei cerești!”

M'am întâlnit în Belgia cu fostul secretar al Camerei de Comerț din Moscova. I-am vorbit despre Domnul Iisus și el n'a primit. Atunci, m'am rugat ca Dumnezeu să-i descopere Golgota. După asta, comunistul a căzut pe genunchi, și a fost un strigăt mare. Știți care a fost rugăciu-

nea lui? „Doamne dă-mi cât de pace sufletului meu!” El mi-a spus: muniștii sunt stăpânii lucrurilor din în lăuntru lor însă, e un blestem de bue să ne rugăm pentru oamenii. Întoarcerea acestui comunist, m'a sâjât ca o profecție a timpului, când ghelia va fi iarăși liberă în Rusia. Dumnezeu stă încă pe tronul Său. Ce nu l-a lovit, nici nu-l poate lovi Dumnezeu are răbdare cu ei, să de noi. Știu că Rusia întreagă va fi porțită de Evangheliu, pentru că fraților noștri de acolo este: „Dă că foamea după Cuvântul lui Dumnezeu in Rusia, este astăzi mai mare ori ca înainte!”